

EL GERMÀ PETIT

JORDI SUNYER
 PERIODISTA

El tèrbol atzur de ser tres voltes rebel

Una mirada lluminosa diu inequívocament que s'ho està passant bé. Va colpejant deu pilotes, disposades en línia sobre la frontal de la gran, amb seguretat, amb contundent delicadesa. Té l'objectiu d'estavellar-ne al travessar tantes com pugui: és una juguesca per al programa Futbol-Cat. Un so metàl·lic sec confirma l'encert fins a set vegades. Somriu, mira a càmera i diu: "Set! El meu número preferit". 14 mesos després, el mateix programa mostra la imatge de la tercera lesió al genoll de Sara Mérida Pérez (Barcelona, 8 d'abril del 1993). Per tercer cop des del joc dels travessers, Sara s'havia trencat, sola, els lligaments del genoll dret. 13 segons després de reparar-se.

El futbol se li va aturar a Sara Mérida un 23 de gener del 2011, en un partit contra la Reial Societat a Sant Adrià en què va entrar en el minut 60, en el lloc d'Alèxia Putellas (ara al Llevant), i en la seva posició natural: extrem. El que va venir llavors li ha quedat gravat amb una precisió impactant, perquè afectava el que més li agrada. "Oscar Aja, l'entrenador, volia que les extrems pressionessin les laterals quan rebien una passada de les centrals. Vaig veure una passada fluixa d'aquest tipus i creia que la podia tallar. Vaig estirar la cama esquerra però la dreta se'm va clavar a la gespa, i de costat. Em vaig trencar el lligament lateral i, de rebot, el creuat". L'única càmera que enregistra el partit estava ubicada rere la línia de banda, al punt exacte on el món li va caure damunt. La nitidesa amb què va captar els seus crits era colpidora. "Mai ho he arribat a passar tan malament. Mai. Tenia una sensació horrible d'haver-me rebotat el genoll, i en veure al camp tanta gent, les companyes, els meus pares... Em vaig tornar boja durant 5 minuts i em vaig marejar. El dolor va anar apagant-se però fins que no em van atendre a la Clínica del Pilar no em vaig començar a calmar". Una lesió greu representava una patxada descomunal per a una noia amb el signe del futbol marcat gairebé des del bressol. I no només perquè el seu germà sigui el jugador de l'Atlètic de Madrid Fran Mérida. "Els meus pares tenen vídeos en què dono puntades de peu al biberó. Des dels tres anys demanava jugar a futbol. Però sí que veure jugar el meu germà em reforçava, perquè veia que ell gaudia al camp i jo també ho volia".

"El Fran va demanar consell als metges de l'Atlètic, i va arribar a preguntar si podria fer la rehabilitació, ni que fos parcialment, allà". La conversa pren un to amarg. "Tenia 17

Lara Rabal intenta consolar Sara Mérida diumenge, quan la migcampista de l'Espanyol es va tornar a lesionar al genoll. RCD ESPANYOL

anys, a l'Espanyol no tenia cap tipus de contracte i acabava de pujar del B... I el cert és que em vaig haver de buscar la vida, anant pel meu compte, amb un fisioterapeuta de Vilanova. Em vaig lesionar al gener i em van operar el dia en què complia els 18".

El primer gir en positiu, explica Mérida, va semblar que arribava amb el canvi de tècnic a l'Espanyol.

Optimista

Sara Mérida s'ha lesionat tres cops al genoll però diu que els ànims la faran tornar a jugar

Luis Carrión li va expressar la seva confiança ("Em va dir que comptava amb mi perquè volia jugadores amb ganes") i els fisioterapeutes del club van accelerar la recuperació. Fins al segon esvoranc en el camí. "Feia pocs dies que m'entrenava amb l'equip. En un exercici de conducció amb cons, fent mitja volta després de l'últim, recolzant amb l'esquerra i tocant amb la dreta, vaig fer un mal gest i vaig notar que el genoll dret m'anava cap endavant. Però no se'm va inflar, i el dolor era es-

càs. Crèiem que seria un esquinç, fins que vam fer la ressonància". Aquest cop, la reacció no va ser tan lenta, però el final, tan increïble com frustrant, ha estat idèntic. O gairebé. "Tenia l'esperança que aquest cop era el definitiu. Vaig anar al CAR a fer proves, fins i tot, i estava molt motivada. Torno contra l'Sporting Huelva, i de seguida, en una cursa, noto que el genoll em cruix. Em llanço a terra i crido als fisios. I em cago en tot el que em puc cagar, perquè estava tan nerviosa que no podia fer més que picar a terra, veure les companyes plorant i pensar que no podia ser".

Mérida se sotmetrà demà a una artroscòpia per tenir un diagnòstic acurat. "El creuat, a la primera ressonància, es veu trencat, però no totalment. Hi ha fibres senceres". Sigui quin sigui el resultat, però, "segur que tornaré a jugar. El doctor Cugat, que m'operarà amb el doctor Álvarez, em diu que sóc molt jove i que em deixarà el genoll nou. I serà dur, però els ànims que rebo m'ajuden a tirar endavant". De moment, Sara manté al WhatsApp una frase vulgudament desordenada: "Treinta segundos duró mi victoria".